

krant van Hoogeveen 1-3-2016

Hennie Meppelink vindt werken met ouderen prachtig. Foto Rianne Martens

Samen spelletjes doen

Iedere week interviewt De Krant van Hoogeveen een vrijwilliger over zijn of haar vrijwilligerswerk. Deze week Hennie Meppelink (62)

HOOGVEEEN

Meppelink werkt al zes jaar als vrijwilliger met senioren uit de wijken Kattouw en Schutlanden. Een keer per maand verzorgt zij samen met andere vrijwilligers, op woensdagmiddag, een seniorenmiddag voor ouderen.

Hoe bent u hier terecht gekomen?

Van De Smederijen zochten ze nog een vrijwilliger voor de seniorenmiddag. Eerst leek het me niks. Ik had natuurlijk ook andere bezigheden. Maar toen ben ik toch omgegaan, met name omdat ouderen mij zo trekken. We begonnen met twaalf senioren en drie vrijwilligers. Na een tijdje stopten deze vrijwilligers en nu doe ik het al een aantal jaren samen met Bert en Annelies. De dag voor de seniorenmiddag koken we bij mij thuis een warme maaltijd voor de ouderen.

Hoe ziet de woensdagmiddag eruit?

We beginnen om kwart over twee met een kop koffie en even bijpraten. Het is altijd de eerste woensdag van de maand en we zitten in lagere school 't Kofschip. De oud-

sten worden opgehaald met onze eigen auto's. Op zo'n middag doen we vaak iets creatiefs als knutselen. En bloemschikken vinden ze ook geweldig. Tegen een uur of drie doen we een spel met plaatsnamen. Dan gaan ze in groepjes van vieren zoveel mogelijk plaatsnamen met bijvoorbeeld de letter 'h' opschrijven. Dat vinden ze prachtig. Er is iemand van vierennegentig en die weet zoveel. En één keer in het seizoen doen we een bingo. Als de ouderen een warme maaltijd willen mee eten dan betalen ze 7,50 euro. Als je niet mee eet, dan 4 euro. Ze krijgen namelijk tussendoor ook nog fris en hapjes. Het eten bestaat uit twee maaltijden, dat is elke maand weer anders. Vooraf doen we meestal soep en nadien krijgen ze een toetje. Ook krijgen ze twee glazen wijn of fris.

Wat is er zo mooi en belangrijk aan dit vrijwilligerswerk?

Het is zo dankbaar. Als je ze woensdags weer ziet dan wordt er gekust en gedaan. En dan zeggen de ouderen: het duurt altijd zolang tot het zover is, waarom kan het niet

twee keer per maand? Het is gewoon een belangrijk onderdeel van hun leven. Je hebt veel eenlingen in de buurt en het is leuk dat ze hier contact met elkaar kunnen maken. Daar doen we het eigenlijk voor. Er zijn ook allerlei vriendschappen ontstaan. Zo hadden we twee vrouwen die beiden erg op zichzelf waren en die zijn nu dikke vriendinnen. Het mooie van alles is dat ze echt uitkijken naar zo'n middag.

Waarom werken met oudere mensen?

Dat heeft mij altijd al getrokken. Eerst wilde ik graag in Weidesteyn werken. Maar ik heb reuma en dat was te zwaar werk voor me. Maar ouderen vind ik gewoon leuk. Ze zijn altijd dankbaar als je iets voor ze doet en ik vind de verhalen van vroeger zo mooi.

Wat waren de hoogte- en dieptepunten?

Dieptepunten zijn dat er soms mensen wegvallen. Dat raakt je natuurlijk. Helemaal als ze al zoveel jaren met je meelopen. De leuke kanten zijn het blij maken van de mensen. Ze kunnen het alle-

maal heel goed met elkaar vinden en het is echt een grote groep. Ze vinden eigenlijk alles leuk. Een keer per jaar hebben we een reisje, dat is echt het hoogtepunt. Dan gaan we een hele dag weg. Vorig jaar zijn we naar De Wachter in Zuidlaren geweest. Een molen met allerlei oude ambacht. Ze vonden het zo mooi, dan krijg je ze haast niet meer mee naar huis. 's Middags zijn we naar de Zuidlaardermiddag geweest en hebben we gevaren. Daarna teruggegaan naar de molen om pannenkoeken te eten. Ze kijken echt uit naar zo'n dag. Ze betalen er zelf ook een klein bedrag voor. Met de pot van de gemeente doen we altijd zo zuinig mogelijk voor het reisje.

Gaat u er in de toekomst mee door?

Ja, zo lang ik het nog kan ga ik zeker door. Daar is het te mooi voor. Naast dit ga ik geen ander vrijwilligerswerk meer doen, want dat kan ik niet met reuma.

Rianne Martens